

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਅਠੱਤਰਵਾਂ ਨੰਬਰ

ਚਾਰ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਾਂਤਰ

Jeff Pippenger

2024-02-11

ਅਮੇਰੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕੋਧ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਜਾਨਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਓਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਮੇਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਕੋਧ ਉਤਾਰਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਭਾਵੇਂ" ਅਮੇਰੀਆਂ ਦੀ ਕੌਮ "ਆਪਣੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸੀ, ਤੱਥਾਪਿ ਉਸ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਸੀ... ਦਇਆਲੂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜੇ ਭਲਾਈ ਵੱਲ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਦੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਡਿੱਗਣੇ ਸਨ। ਅਚੂਕ ਸਹੀਪਣ ਨਾਲ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਦਇਆ ਤੌਬਾ ਲਈ ਬੁਲਾਹਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅੰਕ ਉਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਠਹਿਰਾਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਧ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਵਿਆ ਧੀਰਜ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਦ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਰਮ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਵਧਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉੱਠਾ। ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉੱਠਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਵੇਦੀ ਦੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼-ਦੁਆਰ ਤੇ ਇਰਖਾ ਦੀ ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਘਰ ਇੱਥੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂ? ਪਰ ਤੂੰ ਹੋਰ ਮੁੜ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵੇਖੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗਣ ਦੇ ਦੁਆਰ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਵੇਖੇ, ਭਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੇਦ ਸੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਭਿੱਤ ਵਿੱਚ ਖੋਦ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭਿੱਤ ਵਿੱਚ ਖੋਦਿਆ, ਤਾਂ ਵੇਖੇ, ਇੱਕ ਦੁਆਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅੰਦਰ ਜਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵੇਖ ਜੋ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਰੋਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸੂਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਘਿਨੌਣੀ ਪਸ਼ੂ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਭਿੱਤ ਉੱਤੇ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਖੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਫਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਾਅਜ਼ਨਯਾਹ ਖੜਾ ਸੀ, ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧੂਪਦਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਧੂਪ ਦਾ ਇੱਕ ਘਣਾ ਬੱਦਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੱਤਰ-ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ; ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਫਿਰ ਹੋਰ ਮੁੜ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵੇਖੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਉਸ ਫਾਟਕ ਦੇ ਦੁਆਰ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ ਜੋ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉੱਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੁੜ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੇਗਾ।” ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅੰਗਣ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ, ਡੇਹੜੀ ਅਤੇ ਬਲੀਵੇਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਰੀਬ ਪੱਚੀ ਮਨੁੱਖ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿੱਠਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ਇਹ ਹਲਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਟਾਹਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਕੋਪ ਨਾਲ ਹੀ ਵਰਤਾਓ ਕਰਾਂਗਾ; ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਤਰਸ ਖਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਨ, ਤਦ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ।” ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:5-18.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਵੇਦੀ ਦੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼-ਦੁਆਰ ਉੱਤੇ ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਖੜੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੱਲ ਵਿਖਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਈਰਖਾ ਦੀ ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦੂਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੱਲ ਗੁਪਤ ਕੋਠੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯੂਧ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਰਪਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ। ਪਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੇਗਾ।

ਤੀਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ “ਤਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੱਲ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੌਥੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੱਲ ਪੱਚੀ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਚੌਥੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਪੁਰਾਣੇ ਮਨੁੱਖਾਂ” ਨੇ “ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਟਾਹਣੀ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਨੂੰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।” “ਉਕਸਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ” ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਜਞਾਤ ਦੇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਲਈ ਅਧਰਮ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਉਸ ਛੋਟੀ ਟੋਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਖੋੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ ਸਾਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤਦ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਅਤੇ ਨੂਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਅਤੇ ਯਫੁੰਨੇਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਾਲੇਬ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਫਾੜ ਬੈਠੇ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਘ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਤਮ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ; ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੇਸ਼ ਜੋ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਵਗਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਨਾ ਕਰੋ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਡਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰੋਟੀ ਹਨ; ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ। ਪਰ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਲੋਕ ਕਿੰਨੇ ਚਿਰ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ? ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਚਿਰ ਤੱਕ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿਖਾਏ ਹਨ? ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨਾਲ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੈਥੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਗਿਣਤੀ 14:5-12।

ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਉਕਸਾਹਟ", ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਬਾਗੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਇਨਕਾਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ "ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ" ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ "ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ" ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹੋ ਹੀ ਉਹ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਸਨ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਧਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ "ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ" ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹਰ-ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਵੀ ਉਸੇ ਆਧਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਮੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਉਹ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਨੂੰ "ਪਛਾਣ" ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਉਹੀ ਦੁਹਰਾਈ ਕੇਵਲ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈਂਦੀ, ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਣੌਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ, ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1888 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਪਤ ਕੋਠੜੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਕੱਤੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1919 ਵਿੱਚ, W. W. Prescott ਦੀ ਕਿਤਾਬ, The Doctrine of Christ, ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੇ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਠਤੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1957 ਵਿੱਚ, ਕਿਤਾਬ Questions on Doctrine ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ, ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਗਾਵਤੀ ਉਸ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ।

ਅਸੀਂ 1888 ਵਿੱਚ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਸਦਾ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਬਹੁਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਉੱਠਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣਗੇ।' ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਉੱਠੇ ਵੀ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ। ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਤੰਤਰ-ਮੰਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ, ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਪਹਾੜੀ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਝੂਠੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਚਰਜਕਰ ਕੰਮ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, 'ਵੇਖੋ, ਉਹ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਹੈ'? ਕੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਆਸ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ? ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਤਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤਿ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ, 'ਵੇਖੋ, ਉਹ ਗੁਪਤ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ'? ਇਹੀ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? 'ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਬਿਜਲੀ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਤੱਕ ਚਮਕਦੀ ਹੈ; ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।'" The Desire of Ages, 631.

ਗੁਪਤ ਕੋਠੜੀਆਂ ਆਤਮਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਦੂਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਰਤੂਤ ਅੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀਸੰਬੰਧੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਉੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਿੰਗਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਸ਼ੂ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀਆਂ ਸਭ ਮੂਰਤੀਆਂ ਚੌਹੀ ਪਾਸੇ ਦੀ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਉਕੇਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਖੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਫਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਾਅਜ਼ਨਯਾਰ ਖੜਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧੂਪਦਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਧੂਪ ਦਾ ਘਣਾ ਬੱਦਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕੋਠਿਆਂ ਵਿੱਚ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ; ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:10-12.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ "ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬੁੱਤ, ਚਿਤਰੇ ਹੋਏ" ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਗਾਵਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖ ਦੇ "ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖਰੀਦਣ-ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰੇਗਾ,—ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਸਵਾਰਥੀ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਲਾਕੀ 3:1-3 ਉਪਰਿਤ।" *The Desire of Ages*, 161.

ਦੂਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ—ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਸਨ—ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਉੱਥੇ ਜੋ ਦੁਰਾਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਤਮਵਾਦ ਦਾ ਦੁਰਾਚਾਰ ਹੈ। ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਦੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਲ-ਪੂਰਵ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਰਮ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਸਦਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਬੁਰੀ ਸੀ। ਉਤਪੱਤੀ 6:5.

ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਇਹ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਵਾਦ ਕਦੋਂ ਯਹੂਸ਼ਲੇਮ ਦੇ ਅਗੂਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸੰਰਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ। "ਇਜ਼ਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ" ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ "ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ," ਆਪਣੇ "ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਵਾਲੇ" "ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ" ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ "ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਕੇਵਲ ਬੁਰਾਈ ਹੀ ਸੀ।" ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲੇਮ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇਹਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਜਲ-ਪਲਾਵਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਵਾਦ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਦੂਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1888 ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, 1888 ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1888 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ।

"ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਧਾਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਾਏਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਣਇੱਛਾ, ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਵੈਗਨਰ ਅਤੇ ਜੋਨਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਕੇ ਸੈਤਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ

ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ, ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੂਰ ਰੱਖੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਰਸਦਾ ਸੀ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੈਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੇਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ। ਉਹ ਜੋਤਿ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।" Selected Messages, book 1, 235.

1888 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਏ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦਾ ਉਦਾਹਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1888 ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਰਤੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਸੱਤਰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਆਤਮਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨੂਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਕਾਲ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਦੇ ਭਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ।

"ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰਸਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।" Review and Herald, April 21, 1891.

ਉਹ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਜਿਸ ਨੇ 1888 ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ; ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਆਂਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਐਸੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਨੇਤਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਗੇ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ "ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ" ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

1888 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਖਰੀ ਬੁਲਾਹਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਸਾਨੂੰ A. T. Jones ਅਤੇ E. J. Waggoner ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਏ ਉਸ ਹਰ ਇਕ ਉੱਤੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।" The 1888 Materials, 1053.

1888 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਦ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਰਮ-ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਫੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

"ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੁੱਤੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

"ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਸਥਿਰ ਉੱਨਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਓ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਨਾ ਫੁੱਕੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਬਚਨ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸੁਣੇ: 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘੀ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ-ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸੱਚਾਈ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅੱਖਰ ਵਾਂਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।'" Review and Herald, November 18, 1902.

1888 ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰੇਖਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੂਰ ਮਿਲਾਂਦੀ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਹਮਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਏ, ਤਦ ਉਹ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਗੂਈ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਵੀ ਹਨ, ਉਸ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਐਸੀਆਂ ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਨਾਲ ਰਚਿਆ ਜੋ ਅਨੰਤ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਲੈ ਸਕਣ। ਇਹ ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਸਾਰਿਕਤਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਿਣਤੀ-ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅਨੰਤਤਾ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਉਹ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”

“ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਨ ਧਰਤੀਮਈ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿਵਯਤਾ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਪਤਿਤ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੀਤਾਂ-ਰਿਵਾਜ, ਜੋ ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਆਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅੱਜ ਵੀ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।” Signs of the Times, December 18, 1901.